

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/391/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713205156
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713205156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu CD Consulting s.r.o., Nagano Office Center, Praha 3, K Červenému dvoru 3269/25a, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Z. E., O. G. F., C. XXX/X, o zaplatenie 360 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 16C/212/2013-55 z 20.3.2015 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 360 € od 8.4.2011 do zaplatenia, z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie v tejto časti zastavuje.

V prevyšujúcej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom I. Návrh zamietol a II. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca návrhom doručeným mu 28.3.2013 domáhal, čím ho odôvodnil a, že predmetom tohto konania je spor zo zmenky. Konštatoval, že žalobca je obchodnou spoločnosťou na území Českej republiky, žalovaný ako fyzická osoba má bydlisko na území SR, že zmenka bola vystavená na území SR, kde je aj platobné miesto, že predmetom konania je teda cezhraničný spor v zmysle čl. 3 bodu 1 nar. Rady /ES/ č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, že hodnota pohľadávky nepresahuje 2000 € bez úrokov, výdavkov a nákladov, preto sa postupuje podľa čl. 2 bodu 1 nar. Rady /ES/ č. 861/2007 z 11.7.2007, že právomoc súdu je v súlade s čl. 16 bodu 2 nar. Rady /ES/ č. 44/2001, z 22.12.2000, o právomoci o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a, že majetkové vzťahy účastníkov konania sa spravujú právnym poriadkom SR (§ 10, § 11 zák. č. 97/1963 Zb.z. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom). Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 2NCb 280/2013 z 26.6.2013, v ktorom vyslovil, že aj keď ide v konaní o nároky zo zmenky, jedná sa o zabezpečovaciu zmenku nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je na konanie a rozhodnutie vo veci príslušný OS Michalovce a, že platnosť zmenky je potrebné posúdiť nielen podľa zákona zmenkového a šekového, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý upravuje podmienky vystavenia zabezpečovacej zmenky na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľských úverov, že podľa národného a európskeho práva sa spotrebiteľovi poskytuje zvýšená ochrana jeho práv a nárok žalobcu musí byť posúdený podľa spotrebiteľského práva, lebo inak by mohlo dôjsť k obmedzeniu až popretiu práv spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR, č.k. IV. ÚS 270/2012-17 z 31.5.2012, ktorý pri riešení kolízie výlučnej príslušnosti vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku, uprednostnil miestnu príslušnosť v prospech spotrebiteľa. Ďalej uviedol, aké dokazovanie vo

veci vykonal a, že zistil tento skutkový stav: Zo zmenky č. 803101465, ktorú žalobca mu zaslal spolu s návrhom zistil, že táto bola vystavená v Humennom 14.12.2010 na zmenkovú sumu 360 € a žalovaný sa zaviazal, že ju zaplatí pri predložení na rad a údaje z nej reprodukoval. Ďalej konštatoval, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere 14.12.2010, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému ako dlžníkovi úver v sume 200 €, ktorý mal splácať od 3.1.2011 a v ten istý deň veriteľ zabezpečil svoj záväzkový vzťah - predmetnú zmluvu o úvere, zmenkou č. 803101465, vystavenou 14.12.2010, kde žalovaný vystupuje ako vystaviteľ zmenky, pričom v zmenke bola uvedená suma 360 € so zmenkovým úrokom 0,25% denne zo sumy 360 € od 8.4.2011 do zaplatenia. Ďalej súd uviedol, ako sa vyjadril žalobca vo vyjadrení - doplnenie právnej argumentácie a, že po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil takto: Citujúc znenie čl. 2 ods.1, čl. 4 ods.4, bod 13 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie č. 861/2007), § 75, § 11 ods.1, § 5 ods.1, § 48 ods.1 bodu 2, § 33 ods.1,2 zák. č. 191/1950 Zb. z. o zmenkách a šekoch, v znení neskorších predpisov (ďalej ZZŠ) poukázal nato, že náležitou zmenky musí byť údaj splatnosti (§ 1 bod 4 zák. č. 191/1950 Zb. z. a § 75 bod 3 citovaného zákona), pričom zmenka môže byť vystavená (§ 33 ods.1): bod 1 na videnie (na nahliadnutie), bod 2 na určitý čas po videní (nahliadnutí), bod 3 na určitý čas po dátume vystavenia, bod 4 na určitý čas, že zmenky s inou dobou splatnosti alebo so splatnosťou postupnou sú neplatné (§ 33 ods. 2). Ďalej citoval znenie § 52 ods.1,3, § 53 ods.1,2, § 53 ods.4 písm. k/, § 54 ods.1,2 O. z., § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, § 39 O. z. a uviedol, že v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu - Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu 14.12.2010 a žalovanému bol poskytnutý úver 200 €, že toho istého dňa veriteľ zabezpečil svoj záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere tak, že žalovaný vystavil zmenku č. 803101465, na zmenkovú sumu 360 €, s tým, že ju zaplatí pri predložení na rad: Pohotovosť, s.r.o., aj so zmenkovým úrokom 0,25% denne od 8.4.2011, a že zmenka je splatná v lehote 4 rokov od vystavenia pri jej predložení. Mal za to, že žalovaný je nepochybne v tomto konaní v postavení spotrebiteľa - v zmysle cit. § 52 ods.1 O. z. a predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. V čase vystavenia predmetnej zmenky bol účinný § 4 ods.6 zák. č. 258/01 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je nepochybné, že v tomto prípade zmenka na sumu 360 €, ktorá bola vystavená žalovaným ako dlžníkom, na zabezpečenie predmetného úveru 200 €, poskytnutého mu zo strany veriteľa, čiže právneho predchodcu žalobcu, bola vystavená v rozpore s § 4 ods.6 zák. č. 258/01 Z.z.. Zmenková suma v čase vyplnenia zabezpečenej zmenky totiž prevýšila zákonom povolené maximum - teda 30% zo sumy nesplateného spotrebiteľského úveru s prísl., keďže 30% zo sumy 200 € je 60 € a zmenková suma je v tomto prípade 360 €. V zmysle cit. zák. ustanovenia, takúto zmenku, teda vyplnenú v rozpore s citovaným zákonným ustanovením, veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať, čo platí aj pre prípad zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Bolo preukázané, že predmetná zmenka je vyplnená v rozpore s § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z.z., následkom čoho je, že žalobca, ako právny nástupca veriteľa, nie je oprávnený si uplatniť akýkoľvek úrok z tejto zmenky. Zabezpečenie predmetného úveru už spomínanou zmenkou, v tomto prípade odporuje zákonu, konkrétne § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z.z., a je preto v zmysle § 39 O. z. neplatným právnym úkonom, z ktorého nevznikajú žiadne práva a povinnosti. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že žalobca nie je oprávnený uplatňovať si akékoľvek nároky z predmetnej zmenky voči žalovanému, a z tohto dôvodu návrh žalobcu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p., a keďže úspešnému žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto odvolanie z dôvodu, že: a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Prekvapivosť napadnutého rozhodnutia vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol ale najmä vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou NS SR, na ktorú žalobca poukazuje v tomto odvolaní a ktorá má byť súdu známa. 2. Súd v odôvodnení rozsudku ďalej uvádza, že je názoru, že pre rozpor so zákonom spočívajúci v jeho obchádzaní je v zmysle § 39 O. z. neplatná dohoda o vyplnení zmenky, na základe ktorej spotrebiteľ podpísal v prospech podnikateľa zmenku a preto aj z tohto dôvodu návrh zamietol. 3. Uviedol, že súd zovšeobecňuje svoje tvrdenia. Súd uvádza, že dochádza k zneužitiu postavenia voči žalovanému tým, že spoločnosť

POHOTOVOSŤ s.r.o. (právny predchodca žalobcu) dala vystaviť predmetnú zmenku, pričom následky (právne účinky) zmenky nemohli byť vzhľadom na náročnú právnu úpravu zmenkového a šekového práva žalovanému známe a jasné. Citoval, čo uviedol v odôvodnení v tejto veci Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí 43CoZm/18/2013 z 28.11.2013. 4. Považoval za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru žalovaného o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zákon súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a pod. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods.6 a použitia spojenia „v čase vyplnenia“ ako aj zo slov „vyplnenú veriteľom“, je zrejmé, že zákonodarca pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie „v čase vystavenia“, resp. by vylúčil vyplňovanie zmeny zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. 5. Uviedol, že súd pri svojom odôvodnení vychádza len zo za užitej praxe súdu v iných právne a skutkovo obdobných veciach. Týmto konaním nepochybne došlo k porušeniu základného na spravodlivý súdny proces, ako aj odňatiu možnosti konať pred súdom. 6. On (žalobca) je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone e. 191/1950 Sb. (ďalej aj „ZSZ“) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 7. Súd svoje rozhodnutie založil na čl. 4 ods.4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rade (ES) č. 861/2007 s tým, že súd ho vyzval na doplnenie návrhu o konkrétny právny titul, na základe ktorého bola zmenka vystavená a vyplnená s uvedením prvotného právneho vzťahu medzi pôvodnými účastníkmi konania, pretože táto informácia je potrebná pre určenie či ide o spotrebiteľský vzťah. 8. Súd uvádza, že on na jeho výzvu síce odpovedal, avšak požadované doklady nepredložil, preto súd návrh zamietol. 9. S uvedeným postupom súdu nie je možné súhlasiť. Nie je prípustné, aby súd vyzýval žalobcu na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednanú vec relevantná a splnením takejto výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Ak súd na základe nedoplnenia právne irelevantnej požiadavky (pričom irelevantnosť bola zo jeho strany v odpovedi vysvetlená) dôjde k zamietnutiu návrhu, ide o odňatie možnosti konať pred súdom. Uvedený postup súdu je neprijateľný v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods.1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 10. Je nevyhnutné uviesť, že on nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky (v tomto konaní žalovaným). Je vlastníkom cenného papiera (má len zmenku), ktorý nadobudol na základe indosamentu. Žiadne iné informácie, či dokumenty k zmenke nemá a v zmysle platného právneho poriadku ani nepotrebuje mať na to, aby mohol uplatňovať práva s týmto cenným papierom spojené. Požadovanie iných dokumentov ako originálu zmenky pri uplatnení zmenkového nároku, predovšetkým pri uplatnení nároku zo strany indosatára, je nepripustné a nezákonné. 11. V súlade s konštantnou judikatúrou českých a slovenských súdov [najmä Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 a rozsudok Nejvyššího soudu ČR z 22.8.2002 sp. zn. 25 Cdo 1839/2000, (ktorých právna úprava zmenkového práva je vzhľadom na spoločnú históriu totožná a preto sú aplikovateľné na prejednanú vec)] je zmenka samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zák. č. 191/1950 Sb. (ďalej aj „ZSZ“) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 12. Považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovaného, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo k bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. 13. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZSZ, ktorého znenie citoval. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 z 22.10.2008, z ktorého citoval. 14. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí

byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie, dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nieje prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli žalovaného) prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovaného na nich ani upozorniť (§5 ods.1 O. s. p.). 15. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., súd porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Dôkaz: Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 z 22.10.2008. 16. Súd vyhodnotil zmenku ako vadnú zmenku, t.j. neplatný právny úkon. Uvedený záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovaným a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše jemu nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. 17. Poukázal na rozsudok Nejvyššího soudu ČR z 22.8.2002 sp. zn.: 25 Cdo 1839/2000 (uverejnený v Sbírkce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 59/2004) z ktorého citoval. 18. Vzhľadom na to, že najvyšší súd Českej republiky pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Z uvedeného judikátu vyplýva jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. 18. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený nárok je tak v celom rozsahu dôvodný. 20. Súd ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie o.i. oboznámením sa s úverovou zmluvou a ďalšími listinnými dôkazmi. On a podľa dostupných informácií ani žalovaný však dokazovanie úverovou zmluvou či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli. 20. Podľa §120 O. s. p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie, ktoré účastníci navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods.1 a § 101 ods.1 O. s. p.. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovorí sa, že uniesol bremeno tvrdenia. 22. On predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného žiadnych námietok nebolo, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutých pre rozhodnutie vo veci. 23. §120 ods.1 O. s. p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak - je vykonanie nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a - nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť; Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračný zásada v zmysle čl. 5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Je potrebné uviesť, že súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážene, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezdôvodnil. 24. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 25. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods.3 a ods.6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to zo dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 veta „práva“ in fine O. s. p. vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. Vyššie uvedené závery potvrdzuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo

a právne zhodnej veci a citoval z jeho odôvodnenia. Takisto uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn.: 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené závery a citoval aj tohto odôvodnenia. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 4CoZm/3/2014 z 13.6.2014, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje ním uvedené závery. Citoval, čo uviedol krajský súd v odôvodnení. Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: HCo/529/2014 z 11.2.2015, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje taktiež uvedené závery a uviedol, ako krajský súd rozhodnutie odôvodnil. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške: 26,56 € bez DPH za podané odvolanie a 8,39 € bez DPH režíjny paušál, a to všetko navyšené o DPH. Prílohy: Rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008, Uznesenie Krajského súdu v Prešove 10Co 79/2013 z 5.9.2013 Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, Uznesenie Krajského súdu v Trnave 11Co/529/2014 z 11.2.2015.

Žalobca podaním (č.l.87) z 21.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl.7 „Nariadenie“ Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl.7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd vydá rozsudok v skrátanom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

Podľa § 208 O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 222 ods.2 O. s. p. odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie žaloby späť, alebo schváli zmier.

Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanému 5.2.2016 (doručenka pri č.l.88) avšak sa k nemu žalovaný nevyjadril, aj keď na to bol vyzvaný uznesením 5Co/391/2015-88 z 29.1.2016.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O. s. p., možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p., pripustil späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a v ostatnej časti rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne.

Súd rozhodnutie zruší, len ak (o. i.) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 221 ods.1 písm. f) O. s. p.] alebo súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 221 ods.1 písm. h) O. s. p.].

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvého stupňa bolo takou inou vadou postihnuté, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvého stupňa tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť:

Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.l.4) je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcom k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods.6,7 cit. zák.č.258/01 Z. z.

Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade so súdnou praxou formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č. 93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaný žiadne trovy neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.